

til Modstander, kunde Højremanden gøre Regning paa det ærede Medlems Stemme. (Zahle: Der tager De aldeles sikkert fejl!) Det er nu min Tro, og da jo ingen ved, hvad der foregaar i det hemmelige Rum, kunne vi ikke komme videre end til, hvad vi tro i saa Henseende.

Det ærede Medlem udtalte, at Højre havde Tillid til det nuværende Ministerium. Hvorfra har egentlig det ærede Medlem dette? Nej, Højre har ingen Tillid til det nuværende Ministerium, og Dømmen over Ministeriet er, som bekendt, ikke blidere i Højre, end den er i andre Partier. Og hvorfra skulde Højre ogsaa have den Tillid? Fra Fortiden kan det sandelig ikke hente den. Maaske det ærede Medlem tænker paa, at man fra Højres Side har stemt for den Anmærkning paa Finansloven, som Forsvarsministeren ønskede. Ja, den have vi stemt for af den gode Grund, at vi fandt den fornuftig, hvilket ogsaa har fundet sit Udtryk derved, at en tidligere Krigsminister af Højre har stillet Forslag om en lignende Anmærkning, hvor Forskellen fra denne her kun bestod deri, at den var noget mere vidtomfattende. Men saa have vi heller ikke fundet os foranledigede til at stemme mod denne Anmærkning, fordi det i Virkeligheden er et gammelt Venstrestandpunkt, hvad det ærede Medlem og andre maaske ikke vide. Det er henimod et halvt Aarhundrede siden, da nys afdøde Geert Winther, som jo blev fejret her i forrige Samling, overfor Krigsministeriets Budget gjorde gældende Gang efter Gang, at naar man ikke paa Rigsdagen kunde blive enig om disse Ting, som man i Virkeligheden ikke forstod sig paa, var det meget rimeligere at give Krigsministeren en rund Sum, saa kunde han i Aarets Løb foretage en saadan Fordeling, som han efter Aarets Behov fandt naturlig. Saaledes er Forholdet, og det er sandelig ikke for at vise Ministeren nogen som helst kvalificeret Tillid, at vi have stemt for Anmærkningen, men kun fordi det er en fornuftig og ganske sikkert økonomisk Foranstaltning alene af den Grund, at det gaar med Statens Finanser, som det gaar med en Privatmands: Man kan opstille et fast Budget, men et Aar maa man udgive lidt mere paa en Konto og spare noget paa en anden Konto o. s. fr. Nogen Tillid til Ministeriet ligger ikke i dette, at vi have stemt for denne Anmærkning. Det afgiver et Bevis blandt mange andre for, at Højre ikke gør sig skyldig i Ministerstormeri, det lade vi Venstre om, og ikke

alene det radikale Venstre, men for den Sags Skyld ogsaa det ministerielle Venstre.

For 2 Aar siden var det ærede Medlem for Ribe (Jens Busk), der nu er blevet saa vidunderlig tavs, højt oppe i en Diskussion blandt andre med mig. Han udtalte den Gang: „Socialdemokratiet og Højre lade til at være ganske enige om, saa snart vi have faaet en Regering, der er i Overensstemmelse med Folketingets Flertal, paa det bedste, hver fra sin Side at falde dette Ministerium i Flanken og være med til at rive ned paa det, det bedste de kunne“. Denne Bemærkning „at være med til“ er maaske tilfældig, men det er en henrivende Tilfældighed, thi jeg vil sige, at Højre kan ikke maale sig med Venstre i det Stykke. Nej, det er Venstre selv, ikke de andre Partier, men Venstre selv, der har taget Livet af det første Venstreministerium, og det er givet, at det ærede Medlem for Ribe i første Række har været med til at underminere det første Venstreministerium, og det synes af den Udtalelse, der blev fremdraget af det ærede Medlem for Ringsted (Zahle) om, at det ærede Medlem for Ribe brød sig Pokker om Konseilspræsidentens Tro, som om det ærede Medlem ogsaa er godt i Gang med at slaa Fødderne væk under det andet Venstreministerium, som i Forvejen er noget svagt. Naar man er Partifælle, forekommer det mig ikke, at det er nogen ganske ridderlig Fremgangsmaade, men det er naturligvis den gamle Adam, der endnu sidder det ærede Medlem i Blodet. Og naar det ærede Medlem nu ved en Grundlovsfest for nylig har sagt, at han er kommen til det Resultat, at Venstre ganske sikkert ikke egner sig nær saa godt til at regere som til at opponere og agitere . . . (Jens Busk: Saadan sagde jeg ikke!) . . . saa maa det staa for det ærede Medlems egen Regning, men det er jo dog en Venstremand, der siger det. Igenem saadanne Udtalelser hører man et Suk hos det ærede Medlem efter de gode gamle Tider, hvor det ærede Medlem kunde holde sig mindre tavs, end han for Tiden gør.

Da Konseilspræsidenten overtog Forsvarsministeriet og fremsatte sine bekendte Udtalelser, var det virkelig ganske umuligt for Højre dertil at svare, at vi ikke troede paa disse Ords Værd. Jeg ved saare vel — det er vel bekendt for alle —, at der er dem, der have stillet sig overordentlig skeptisk overfor disse Udtalelser. Men naar en Mand erklærer sig villig til at sætte hele sin politiske Prestige ind paa dette at faa en Ordning af denne store